

Flamenc amb aires celtas a Cap Roig

El guitarrista Vicente Amigo hi va demostrar divendres a la nit el seu virtuosisme

Vicente Amigo en plena actuació, divendres a la nit als Jardins de Cap Roig.

Vicente Amigo portava més de vint anys de carrera dedicats plenament al flamenc quan, fa tres anys, es van creuar en el seu camí el guitarrista i el teclista de Dire Straits, Mark Knopfler i i Guy Fletcher. El segon ha estat el productor de l'últim disc del guitarrista cordovès, "Tierra", en el qual el flamenc hi continua essent el gran protagonista, però amb uns aires celtas amb els quals lliga molt bé, com va demostrar divendres a la nit al Festival de Cap Roig.

ALFONS PETIT CALELLA DE PALAFRUGELL

Vicente Amigo és t'ímid, molt t'ímid. Ho admetia en una entre-?vista que publicava divendres Diari de Girona, i ho va demostrar divendres al Festival de Cap Roig, quan va confessar que li feien molta vergonya els crits d'agraïment que li dedicaven alguns espectadors just abans que comencés l'ínic bis del recital. Roma, el primer single del seu íltim disc, Tierra, va ser el tema que el guitarrista cordovès va elegir per posar el punt i final definitiu a una actuació en la qual va demostrar que, com també assegurava en la mateixa entrevista, el flamenc i la música celta no són tan lluny.

Poc públic va assistir al concert de Vicente Amigo al certamen de Calella de Palafrugell, però així no va ser obstacle perquè el guitarrista parlés amb la guitarra amb el virtuosisme amb quí no ho fa -per aquella timidesa- amb les paraules. Va començar sol a l'escenari amb el bell íssim tema Callejón de la luna (del seu primer disc, De mi corazón al aire, de l'any 1991), però aviat s'hi van afegir alguns dels músics que l'acompanyarien durant el recital: el cantaor Rafael de Utrera, el guitarrista Aíl Fernńdez, el baixista Juanma Ruiz i els percussionistes Patricio Címarra i Paquito Gonzńlez. Amb ells va continuar mirant enrere en la seva carrera amb les populars Mensaje i Tangos del Arco Bajo, amb les quals va acabar de resumir quí havia estat la seva música abans de trobar-se en el camí amb Guy Fletcher i parir plegats Tierra.

Perí encara faltaven dos convidats a la festa, i amb la seva presència els aires celtas es van fer presents al recinte: el violinista Alexis Lefevre i el flautista Agustín Carrillo van ser els encarregats de posar un accent diferent a una nit que, d'altra banda, va continuar plenament dominada pel flamenc, la música que, al cap i a la fi, li surt de dins al guitarrista. En qualsevol cas, l'experiència de mestissatge ha estat profitosa, i ha generat peces d'enorme bellesa, com Prólogo y epílogo, Estaciń primavera, Bolero a los padres (dedicada als pares del músic) o Campos de San Gregorio, en les quals Vicente Amigo i els seus acompanyants van saber combinar intensitat i subtilesa, energia i delicadesa, per crear moments absolutament memorables.

Cap al final del recital, Vicente Amigo va tornar al seu passat, i amb la interpretació d'Azules y corinto (un tema dedicat al torero José Mari Manzanares del disc Paseo de Gracia) va donar per acabada l'actuació, abans que els aplaudiments insistents del públic (escàs però agraït, com cridaven alguns espectadors provocant la vergonya del guitarrista) ?obli-guessin els músics a tornar a l'escenari per cloure la nit amb aquell Roma que va tornar de nou a fusionar el flamenc amb els aires celtas sobre l'escenari dels Jardins de Cap Roig.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/04/flamenc-aires-celtes-cap-roig/629286.html?utm_source=rss